

det ærede Medlem, at han skulde se at paavirke sine Partifæller, thi han kan være sikker paa at komme bag efter, naar han staar som enligt Medlem blandt radikale og Socialdemokrater, fordi hans egne Partifæller afvise en Sag, som den lokale Repræsentant paa det bedste kan anbefale. Jeg haaber, at Resultatet kan blive, at denne Mand faar noget, han trænger til det. Han lever under Forhold, som vi ikke kunne forsvare vedblivende at lade ham leve under.

H. L. Jørgensen: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag om, at Andragende fra forhenværende Landpostbud L. I. P. Sørensen af Finderup pr. Høng om Forhøjelse af Pension maa blive henvist til Indenrigsministeren. Det kan ikke nægtes, at det var med nogen Beklagelse, jeg saa, at det ærede Finansudvalg ikke havde gjort Indstilling om dette Andragende. Om denne Pensionsansættelse end maaske kan siges formelt at være rigtig efter Loven, tror jeg, alle maa indrømme, at der her er sket en reel Uret, og den troede jeg, Finansudvalget havde gjort god igen ved at henvise Andragendet til Ministeren. Andrageren blev i 1893 som 27-aarig Mand ansat som Landpostbud. Han gik paa en af de større Router i 13 Aar og opnaaede en Løn af 525 Kr. foruden et Alderstillaag af 108 Kr. Manden var svagelig, da han havde gaaet i 13 Aar i Postvæsenets Tjeneste, og maatte tage en mindre Route, der var langt lavere lønnet. Jeg skal ikke komme ind paa Mandens egne Udtalelser angaaende denne mindre Tours Indflydelse paa Pensionen, men jeg skal sige, at under den Tilstand, Manden var i den Gang, vilde det have været Postbestyrelsens Pligt ikke at have ladet ham gaa saa længe, men at give ham Afsked, den Gang han overtog den mindre Route. Det var kun en kort Route. Lønnen var kun 187 Kr. til at begynde med, men den blev forhøjet til 225 Kr., tror jeg, det var, og da han overtog den, var han allerede saa svag, at han maatte hvile sig omkring paa Grøftkanterne, medens hans Børn fordelte Posten til de forskellige Beboere.

Han gik paa denne sidste Route omtrent 3 Fjerdingaar, saa maatte han tage sin Afsked, og han er bleven afskediget i Henhold til Loven om Forebyggelse og Bekæmpelse af Tuberkulose. Det forekommer mig, at naar en Mand har gaaet 13 Aar i Statens Tjeneste og har udført sit Hverv godt og derfor har oppebaaret en Løn, som vilde have givet ham en no-

genlunde anstændig Pension, hvis han havde faaet Pensionen beregnet efter denne Tjeneste, er det haardt, at han nu kun faar 222 Kr. i Pension i Stedet for de 333 Kr., som hans Pension vilde have været efter den Løn, han tidligere havde, nemlig 525 Kr. Manden, der er midt i 40erne og har 4 ukonfirmerede Børn, er fuldstændig ude af Stand til at fortjene noget. Han kan selvfølgelig ikke leve af disse Penge. Naar en Mand har gaaet saa længe paa en større Route, er det i alt Fald ikke reelt rigtigt, forekommer det mig, at beregne hans Pension, som om han kun havde været i Tjeneste i den korte Route.

Hvis han nu ikke kan hjælpes paa den Maade, han søger om, er der ingen anden Udvej for ham end at gaa til Fattigvæsenet. Jeg havde derfor ventet, at det højtærede Finansudvalg havde gjort en Indstilling om hans Andragende, det er imidlertid ikke sket, og jeg har heller ingen Tro til, at den ærede Ordfører vil anbefale Ændringsforslaget til Tingets Vedtagelse, men jeg haaber, at den højtærede Minister og den højtærede Ordfører ville udtale sig saaledes, at denne Mand kan have Udsigt til at faa et Andragende henvist til Ministeren, naar han indgiver det næste Aar. Den Lønningslov, vi nylig have vedtaget for Landpostbudene, indeholder netop en Paragraf, hvorved Ministeren bliver i Stand til ved saadanne Lejligheder at tilstaa en større Pension end ellers reglementeret, og jeg haaber, at det maa ske for denne Mands Vedkommende. Det forekommer mig, at det er haardt for en Mand, naar han ser, hvor kulant andre Tjenestemænd under Staten blive behandlere, at han maa søge Fattigvæsenet, skønt han har gaaet 13 Aar i Statens Tjeneste.

Lange: Det er i Anledning af den Sag, som nu blev omtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (H. L. Jørgensen), at jeg skal sige et Par Ord. Jeg takker det ærede Medlem for den Varme, hvormed han talte om denne Mand. Jeg kender Manden personlig og ved, hvorledes hans Forhold ere, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer i Tinget om, at slettere Forhold end dem, denne Mand lever under, skal man vanskeligt kunne finde. Denne stakkels Mand har 6 Børn, hvoraf de 4 ere ukonfirmerede og hjemme, og han har kun 222 Kr. om Aaret at leve af. Det er saa sørgelige Forhold, at jeg er sikker paa, at hvis der er nogen